स्वैरिण्या दत्तसङ्केतको यावद्दण्डपाशकः प्राप्तः। तावदसौ पूर्वसुप्तस्तेन दृष्टः। रहस्यसंरक्षणार्थमभिहितश्च। को भवान्। सो ऽब्रवीत्। प्राप्तव्यमर्थं लभते मनुष्यः। इति श्रुत्वा दण्डपाशकेनाभिहितं। शून्यं देवगृहमिदं। मम गृहे गत्वा मदीयशयने स्वपिहि। तथा प्रतिपद्य सममतिविपर्यासादन्यशयने सुप्तः। अथ तस्यारक्षकस्य वृहत्कन्यका विनयवती नाम रूपयौवनसम्पन्ना कस्यापि पुरुषस्यानुरक्ता तस्य सङ्केतकं दत्वा तत्र शयने सुप्तासीत्। अथ सा तमायान्तं दृष्ट्वा स एवायमस्मद्वल्लभ इति रात्रौ घनतरान्धकारव्यामोहितोत्थाय भोजनाच्छादनादिक्रियां कारयित्वा गान्धर्वविवाहेनात्मानं विवाहयित्वा। तेन समं शयने स्थिता विकसितवदनकमला तमाह। किमद्यापि मया सह विश्रब्धं भवान्न ब्रवीति। सो ऽब्रवीत्। प्राप्तव्यमर्थं लभते मनुष्य इति। तच्छ्रुत्वा तया चिन्तितं। यत् कार्यमसमीक्षितं क्रियते तस्येदृक् फलपाको भवति। एवं विमृश्य सविषादया तया निर्भर्त्स्य निःसारितो ऽसौ। स च यावद्वीथीमार्गेण गच्छति। तावदन्यविषयवासी वरकीर्तिर्नाम वरो महता वाद्यशब्देनागच्छति। प्राप्तव्यमर्थो ऽपि तैः सह गन्तुमारब्धः। अथ यावत् प्रत्यासन्ने लग्नसमये राजमार्गासन्नश्रेष्ठिगृहद्वारि रचितमण्डपवेदिकायां कृतकौतुकमङ्गलवेषा वणिक्कन्या तिष्ठति। तावन्मदमत्तो हस्त्यारोहकं हत्वा प्रणश्यज्जनकोलाहलेन लोकमाकुलयंस्तमेवोद्देशं सम्प्राप्तः। तं च दृष्ट्वा सर्वे वरानुयायिनो भयत्रस्तवरेण सह प्रणश्य दिशो दिशो जग्मुः। अथास्मिन्नवसरे भयतरललोचनामेकाकिनीं कन्यामवलोक्य मा भैषीरहं ते परित्रातेति स्वधीरतया तां स्थिरीकृत्य दक्षिणपाणौ सङ्गृह्य महासाहसिकतया प्राप्तव्यमर्थः परुषवाक्यैर्हस्तिनं निर्भर्त्सितवान्। ततः कथमपि दैवयोगादपयाते हस्तिनि ससुहृद्बान्धवो वरकीर्तिरतिक्रान्ते लग्नसमये समागच्छति। तावद्वधूरन्येन हस्ते गृहीता तिष्ठति। तद्दृष्ट्वा वरकी